

1. Nazwa, siedziba i podstawowy przedmiot działalności

ZPUE S.A. z siedzibą we Włoszczowie (do dnia 18 grudnia 2006 roku Spółka funkcjonowała pod nazwą Zakład Produkcji Urządzeń Elektrycznych B. Wypychewicz Spółka Akcyjna) powstał na podstawie umowy spółki potwierdzonej aktem notarialnym. Spółka rozpoczęła działalność 7 stycznia 1997 r. z dniem pierwszego wpisu do Rejestru Handlowego Sądu Rejonowego w Kielcach pod nr RHB – 2536.

Do Krajowego Rejestru Sądowego wpisana została w dniu 27 listopada 2001 r. za numerem KRS: 0000052770. Organem prowadzącym rejestr jest Sąd Rejonowy w Kielcach, X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego.

Podstawowym przedmiotem działalności emitenta według Polskiej Klasyfikacji Działalności jest produkcja aparatury rozdzielczej i sterowniczej energii elektrycznej (PKD 27.12.Z).

Przedmiotem działalności Spółki jest:

- produkcja wyrobów betonowych budowlanych, z wyjątkiem budynków prefabrykowanych,
- produkcja konstrukcji metalowych,
- produkcja metalowych elementów stolarki budowlanej,
- produkcja aparatury rozdzielczej i sterowniczej energii elektrycznej, z wyjątkiem działalności usługowej,
- działalność usługowa w zakresie instalowania, naprawy i konserwacji elektrycznej aparatury rozdzielczej i sterowniczej,
- wykonanie robót ogólnobudowlanych w zakresie rozdzielczych obiektów liniowych: rurociągów, linii elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych – lokalnych,
- towarowy transport drogowy pojazdami uniwersalnymi.

Według klasyfikacji przyjętej przez rynek regulowany Spółka zakwalifikowana jest do spółek z branży przemysłu elektromaszynowego.

2. Czas trwania Spółki

Czas trwania ZPUE S.A. jest nieoznaczony.

3. Wskazanie okresów sprawozdawczych

Prezentowane sprawozdanie finansowe sporządzone obejmuje okres 2012 roku, tj. od 1 stycznia do 31 grudnia 2012 roku oraz okres porównywalny roku 2011, tj. od 1 stycznia do 31 grudnia 2011 roku.

4. Skład osobowy Zarządu

Na dzień 31 grudnia 2012 roku Zarząd ZPUE S.A. we Włoszczowie działał w następującym składzie:

- Prezes Zarządu – Andrzej Grzybek,
- Członek Zarządu – Stanisław Toborek,
- Członek Zarządu – Mariusz Synowiec.

Na dzień 31 grudnia 2012 roku prokurentami ZPUE S.A. są:

- Prokurent – Henryk Arkit,
- Prokurent – Iwona Dobosz,
- Prokurent – Dariusz Górski
- Prokurent – Katarzyna Kusa,
- Prokurent – Krzysztof Prus
- Prokurent – Wojciech Pyka,
- Prokurent – Piotr Zawadzki,
- Prokurent – Jadwiga Zawisza.

Zmiany w składzie Prokurentów w 2012 roku:

- W dniu 16 lutego 2012 r. Zarząd Spółki odwołał prokurę udzieloną Panu Jerzemu Banyś (Raport bieżący nr 4/2012).
- W dniu 5 kwietnia 2012 r. Zarząd Spółki udzielił prokury Panu Dariuszowi Górskiemu (Raport bieżący nr 16/2012).
- W dniu 19 czerwca 2012 r. Zarząd ZPUE S.A. odwołał prokury udzielone Panu Tomaszowi Stępień oraz Panu Krzysztofowi Jamróz (Raport bieżący nr 23/2012).

- W dniu 30 listopada 2012 r. Zarząd ZPUE S.A. odwołał prokurę Pani Anecie Lichosik oraz udzielił prokury Panu Krzysztofowi Prus (Raport bieżący nr 42/2012).

5. Skład Rady Nadzorczej

Na dzień 31 grudnia 2012 roku Rada Nadzorcza ZPUE S.A. we Włoszczowie działała w następującym składzie:

- Prezes Rady Nadzorczej – Bogusław Wypychewicz,
- Zastępca Prezesa Rady Nadzorczej – Małgorzata Wypychewicz,
- Członek Rady Nadzorczej – Krzysztof Jamróz,
- Członek Rady Nadzorczej – Tomasz Stępień,
- Członek Rady Nadzorczej – Piotr Kukurba.

W/w skład Rady Nadzorczej ZPUE S.A. został wybrany w dniu 20 czerwca 2012 roku przez Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy na nową kadencję, w związku z upływem kadencji Rady Nadzorczej ZPUE S.A., w dotychczasowym składzie:

- Bogusław Wypychewicz – Prezes Rady Nadzorczej,
- Małgorzata Wypychewicz – Zastępca Prezesa Rady Nadzorczej,
- Henryka Grzybek – Członek Rady Nadzorczej,
- Teresa Wypychewicz – Członek Rady Nadzorczej,
- Czesław Wypychewicz – Członek Rady Nadzorczej,

6. W skład ZPUE S.A. nie wchodzi wewnętrzne jednostki organizacyjne.

7. ZPUE S.A. jest podmiotem dominującym w Grupie Kapitałowej ZPUE S.A. Spółka sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

8. W okresie, za który sporządzone jest sprawozdanie z działalności jednostki nie nastąpiło połączenie jakichkolwiek spółek z ZPUE S.A.

9. Sprawozdanie finansowe sporządzono przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej przez Spółkę przez co najmniej 12 kolejnych miesięcy i dłużej. Nie są znane okoliczności, które wskazywałyby na istnienie zagrożeń dla kontynuacji działalności.

10. Sprawozdania finansowe podlegały przekształceniu w celu zapewnienia porównywalności danych finansowych.

Zarząd ZPUE S.A. nie dokonał przekształcenia sprawozdań finansowych za 2012 r.

11. Korekty sprawozdania finansowego i porównywalnych danych finansowych wynikające z opinii podmiotów uprawnionych do badania.

W przedstawionym sprawozdaniu finansowym oraz porównywalnych danych finansowych nie dokonano korekt wynikających z zastrzeżeń w opiniach podmiotów uprawnionych do badania o sprawozdaniach finansowych za lata, za które sprawozdanie finansowe zostało zamieszczone w raporcie.

12. Określenie przyjętych zasad rachunkowości, w tym metod wyceny aktywów i pasywów oraz przychodów i kosztów, ustalenie wyniku finansowego oraz sposobu sporządzenia sprawozdania finansowego i danych porównywalnych.

Stosowane przez jednostkę zasady rachunkowości dostosowane są do wymogów wynikających z Międzynarodowych Standardów Rachunkowości, Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej oraz związanych z nimi interpretacjami ogłoszonymi w formie rozporządzeń Komisji Europejskiej (dalej MSSF), a w zakresie nieuregulowanym w tych Standardach na podstawie ustawy o rachunkowości i wydanych na jej podstawie przepisach wykonawczych (dalej UOR).

12.1. Obowiązujące zasady wyceny aktywów i pasywów

Zasady ewidencji rzeczowych aktywów trwałych

Za *rzeczowe aktywa trwałe* uznaje się takie składniki aktywów, które:

- są utrzymywane przez jednostkę gospodarczą w celu wykorzystania ich w procesie produkcyjnym lub przy dostawach towarów i świadczeniu usług, w celu oddania do używania innym podmiotom na podstawie umowy

najmu lub w celach administracyjnych oraz

- którym towarzyszy oczekiwanie, iż będą wykorzystane przez czas dłuższy niż jeden okres.

Pozycję rzeczowych aktywów trwałych ujmuje się jako składnik aktywów jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że jednostka uzyska przyszłe korzyści ekonomiczne związane ze składnikiem aktywów oraz, że można wycenić w sposób wiarygodny cenę nabycia lub koszt wytworzenia tego składnika aktywów.

Do środków trwałych jednostki zalicza się;

- grunty (w tym prawo wieczystego użytkowania gruntów),
- budynki,
- obiekty inżynierii lądowej i wodnej,
- maszyny, urządzenia,
- środki transportu,
- inne przedmioty

Do środków trwałych jednostki zalicza się również obce środki trwale używane przez nią na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, jeżeli z innych przepisów wynika prawo dokonywania od nich odpisów amortyzacyjnych (umorzeniowych) przez korzystającą z tych środków jednostkę. Przedmioty w cenie do 3 500,00 zł. traktowane są jako materiały. Z chwilą wydania do użytkowania wartość ich odpisuje się w koszty materiałowe oraz ujmuje w ewidencji pozabilansowej ilościowo-wartościowej. Materiały objęte są ewidencją pozabilansową wg miejsc użytkowania. Za kryterium do objęcia materiałów ewidencją przyjęto okres użytkowania dłuższy niż rok.

Środki trwale w cenie jednostkowej powyżej 3 500,00 zł. są wprowadzane do ewidencji środków trwałych. Ewidencja środków trwałych pozwala wprowadzić wyróżniki różniące środki trwale sfinansowane ze źródeł innych (np. z budżetu państwa, z dotacji unijnych.) Środki trwale rejestrowane są w pozycjach analitycznych zgodnie z symboliką KRŚT.

Za wartości niematerialne uznaje się nabyte, nadające się do gospodarczego wykorzystania w dniu przyjęcia do używania:

- prawa majątkowe, autorskie prawa majątkowe, licencje, koncesje, prawa do: projektów, wynalazków, patentów, znaków towarowych, wzorów zdobniczych lub użytkowych,
- koszty prac rozwojowych zakończonych wynikiem pozytywnym, nakłady na prace rozwojowe,
- wartość firmy,
- know-how

o przewidywanym okresie użytkowania dłuższym niż rok, wykorzystywane na potrzeby związane z prowadzoną działalnością gospodarczą albo oddane do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze.

Pozycja rzeczowych aktywów trwałych, która kwalifikuje się do ujęcia jako składnik aktywów, początkowo wyceniana jest według ceny nabycia lub kosztu wytworzenia. Na cenę nabycia lub koszt wytworzenia pozycji rzeczowych aktywów trwałych składa się cena zakupu, łącznie z cla importowymi i bezzwrotnymi podatkami od zakupu i wszystkimi innymi pozwalającymi się bezpośrednio przyporządkować kosztami poniesionymi w celu doprowadzenia składnika aktywów do stanu zdolności użytkowej, który jest zgodny z jego zamierzonym wykorzystaniem. W przypadku **wytworzenia** we własnym zakresie jest to koszt wytworzenia, za który uważa się wartość zużytych składników rzeczowych i usług obcych, kosztów wynagrodzeń za pracę wraz z narzutami i inne koszty dające się zaliczyć do wartości wytworzonych środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych. Do kosztu wytworzenia nie zalicza się kosztów ogólnych zarządu, kosztów sprzedaży, pozostałych kosztów operacyjnych i finansowych oraz kosztów nadmiernych braków, nadmiernego zużycia robocizny i innych zasobów w trakcie budowy, montażu lub ulepszenia środków trwałych i dostosowania do używania;

W razie nabycia w drodze spadku lub darowizny lub w inny nieodpłatny sposób wartość początkową środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej stanowi cena sprzedaży takiego samego lub podobnego przedmiotu z dnia nabycia, chyba że umowa darowizny albo umowa o nieodpłatnym przekazaniu określa tę wartość w niższej wysokości. Za cenę rynkową uważa się cenę stosowaną w danej miejscowości w obrocie składnikami tego samego rodzaju, gatunku z uwzględnieniem ich stanu technicznego i stopnia zużycia.

W przypadku trudności w ustaleniu kosztu wytworzenia środka trwałego jego wartość początkową ustala biegły rzeczoznawca z uwzględnieniem cen rynkowych z dnia przekazania składnika do użytkowania.

Podstawowym narzędziem ewidencyjnym środków trwałych jest „Księga inwentarzowa środków trwałych” z podziałem na grupy środków trwałych.

„Księga inwentarzowa środków trwałych” obejmuje m.in. następujące pozycje:

- numer inwentarzowy odrębny dla każdego obiektu,

- datę przyjęcia na stan, numer dowodu, rodzaj dowodu,
- rok budowy (nabycia),
- nazwę środka trwałego,
- symbol klasyfikacji rodzajowej środka trwałego,
- wartość początkową,
- zmiany wartości następujące w okresie użytkowania,
- roczną stopę amortyzacji,
- roczną i miesięczną kwotę amortyzacji,
- umorzenie dotychczasowe,
- wartość netto,
- datę wycofania z użytkowania i numer dowodu,
- inne dane (wydział, stanowisko kosztów, rodzaj pozyskanego dofinansowania itp.).

Podstawowym narzędziem ewidencyjnym wartości niematerialnych i prawnych jest „Księga wartości niematerialnych i prawnych”.

„Księga wartości niematerialnych i prawnych” obejmuje następujące pozycje:

- numer inwentarzowy,
- nazwę,
- datę zakupu lub wytworzenia,
- datę księgowania i numer dowodu nabycia,
- datę oddania do użytku,
- wartość początkową,
- roczną stopę amortyzacji,
- wartość amortyzacji rocznej, miesięcznej i od początku użytkowania,
- wartość netto,
- datę pełnego umorzenia,
- datę i numer dowodu wycofania z ewidencji,
- inne dane (dział, stanowisko kosztów itp.).

Obce środki trwałe ujmują się w ewidencji pozabilansowej.

Późniejsze nakłady odnoszące się do pozycji rzeczowych aktywów trwałych, która już została ujęta jako składnik aktywów są dodawane do wartości bilansowej tego składnika aktywów, o ile jest prawdopodobne, że jednostka uzyska przyszłe korzyści ekonomiczne, które przewyższa korzyści możliwe do osiągnięcia w ramach pierwotnie oszacowanych korzyści uzyskiwanych z już posiadanego składnika aktywów. Wszelkie pozostałe późniejsze nakłady są ujmowane jako koszty okresu, w którym zostały poniesione. Nakłady na remonty i konserwacje rzeczowych aktywów trwałych ponoszone w celu przywrócenia lub utrzymania przyszłych korzyści ekonomicznych, jakich jednostka może oczekiwać w oparciu o pierwotnie oszacowane korzyści ujmują się jako koszty w momencie poniesienia.

Główne części składowe niektórych pozycji rzeczowych aktywów trwałych ujmują się jako odrębne aktywa, z uwzględnieniem niezależnego okresu ich ekonomicznego użytkowania.

Umorzenie

Podlegająca amortyzacji wartość rzeczowych aktywów trwałych rozkładana jest w sposób systematyczny na przestrzeni okresu ich użytkowania. Stosowana metoda amortyzacji odzwierciedla tryb konsumowania przez jednostkę gospodarczą korzyści ekonomicznych ze składnika aktywów.

Odpisy amortyzacyjne ujmowane są jako koszt danego okresu.

Okres użytkowania pozycji rzeczowych aktywów trwałych oraz metoda amortyzacji podlega corocznej weryfikacji i jeżeli oczekiwania znacząco różnią się od wcześniejszych szacunków, odpisy amortyzacyjne za bieżące i przyszłe okresy są korygowane

Podstawę dokonywania odpisów amortyzacyjnych (umorzeniowych) środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych stanowi aktualny plan amortyzacji sporządzany na pierwszy dzień każdego roku obrotowego, określający stawki i kwoty rocznych odpisów poszczególnych środków trwałych.

Plan amortyzacji zawiera m.in.:

- numer inwentarzowy,
- symbol klasyfikacji rodzajowej,
- nazwę obiektu,
- datę przyjęcia do użytkowania,
- wartość początkową,
- metodę amortyzacji,
- stopę rocznej amortyzacji,
- roczną i miesięczną kwotę odpisów.

W przypadku środków trwałych przyjętych użytkowanych na podstawie umów leasingu operacyjnego, które w myśl przepisów ustawy o rachunkowości zaliczane są do środków trwałych – okres amortyzacji ustala się w oparciu o okres ekonomicznej użyteczności.

W razie zmiany techniki produkcji, przeznaczenia do likwidacji, wycofania z używania lub innych przyczyn powodujących trwałą utratę gospodarczej przydatności środka trwałego dokonuje się, w ciężar pozostałych kosztów operacyjnych, odpowiednich, nieplanowych odpisów amortyzacyjnych.

Wycena środków trwałych i wartości niematerialnych

Środki trwałe i wartości niematerialne wycenia się według cen nabycia lub kosztów wytworzenia, lub wartości przeszacowanej (po aktualizacji wyceny) pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne, a także o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości. Środki trwałe i wartości niematerialne umarza się metodami określonymi w punkcie poprzedzającym.

Środki trwałe z grup 0,1,2 wycenione są wg wartości godziwej. Środki trwałe z pozostałych grup wyceniane są wg cen nabycia bądź kosztu wytworzenia.

W przypadku nieruchomości grupa 0-grunty wycenione zostały wg wartości godziwej. Nie podlegają amortyzacji.

Grupa 1 –Budynki i lokale wyceniane wg wartości godziwej umarzone są przez okres 720 miesięcy –stawka 1,66% w skali roku. Pozostałe środki w ramach tej grupy od 120 do 480 miesięcy.

Grupa 2 –Obiekty inżynierii lądowej i wodnej, wycenione wg wartości godziwej umarzone są przez 720 miesięcy, stawka 1,66% w skali roku. Pozostałe środki trwałe od 120 do 300 miesięcy.

Wycena pozostałych aktywów i pasywów

Środki trwałe w budowie

wycenia się w wysokości ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Wartość środków trwałych w budowie zwiększają ujemne różnice kursowe oraz odsetki od kredytów za okres budowy środka trwałego, zaś zmniejszają odpisy z tytułu trwałej utraty jego wartości.

Nieruchomości

ewidencjonuje się i wycenia według zasad obowiązujących dla środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych, czyli według ceny nabycia lub kosztów wytworzenia, lub wartości przeszacowanej, pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne oraz odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Wartości niematerialne zaliczane do inwestycji

ewidencjonuje się i wycenia według zasad obowiązujących dla środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych, czyli według ceny nabycia lub kosztów wytworzenia, lub wartości przeszacowanej, pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne oraz odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Udziały (akcje) w innych jednostkach oraz inne inwestycje zaliczone do aktywów trwałych wycenia się według cen nabycia pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Zapasy materiałów, towarów, produktów gotowych, półproduktów i produktów w toku wycenia się według cen nabycia lub kosztów wytworzenia lub też wartości netto możliwej do uzyskania, w zależności od tego, która z kwot jest niższa.

W odniesieniu do zapasów materiałów jednostka prowadzi ewidencję:

- ilościowo-wartościową w magazynie.

Stan magazynu jest uzgadniany z ewidencją wartościową prowadzoną przez księgowość na koniec każdego miesiąca.

W odniesieniu do zapasów towarów jednostka prowadzi ewidencję:

- ilościowo-wartościową w magazynie.

Stan magazynu jest uzgadniany z ewidencją wartościową prowadzoną przez księgowość na koniec każdego miesiąca.

W odniesieniu do zapasów produktów gotowych jednostka prowadzi ewidencję:

- ilościowo-wartościową w magazynie.

Stan magazynu jest uzgadniany z ewidencją wartościową prowadzoną przez księgowość na koniec każdego miesiąca.

Przyjęcie materiałów do magazynu następuje według:

- rzeczywistych cen zakupu.

Rozchód materiałów z magazynu wycenia się metodą:

„pierwsze weszło, pierwsze wyszło” (FIFO),

Przyjęcie towarów do magazynu następuje według rzeczywistych cen zakupu.

Rozchód towarów z magazynu wycenia się metodą:

„pierwsze weszło, pierwsze wyszło” (FIFO).

Przyjęcie produktów gotowych z produkcji do magazynu następuje według:

- cen ewidencyjnych; wartość zapasów do kosztów wytworzenia korygują odchylenia, które rozliczane są na zapas i na rozchód zapasów na podstawie wskaźnika odchyień.

Rozchód produktów gotowych z magazynu w przypadku prowadzenia ewidencji według:

rzeczywistego kosztu wytworzenia wycenia się metodą:

„pierwsze weszło, pierwsze wyszło” (FIFO).

Zapasy produkcji nie zakończonej na dzień bilansowy wycenia się według:

- bezpośrednich kosztów wytworzenia, na które składają się koszty związane bezpośrednio z jednostką produkcji, takie jak bezpośrednia robocizna i materiały bezpośrednie. Składają się na nie także systematycznie rozłożone, stałe i zmienne koszty produkcji, poniesione przy przetwarzaniu materiałów na wyroby gotowe. Stałymi pośrednimi kosztami produkcji są te pośrednie koszty produkcji, które pozostają stosunkowo niezmiennie niezależnie od wielkości produkcji, takie jak koszty amortyzacji i utrzymania budynków i wyposażenia fabryki oraz produkcyjne (fabryczne) koszty zarządzania i administracji. Zmiennymi pośrednimi kosztami produkcji są te pośrednie koszty produkcji, które zmieniają się bezpośrednio lub prawie bezpośrednio wraz ze zmianą wielkości produkcji, takie jak pośrednie koszty materiałów i robocizny.

Inwestycje krótkoterminowe wycenia się według niższej z dwóch wartości: ceny nabycia lub wartości rynkowej.

Inwestycje krótkoterminowe, dla których nie istnieje aktywny rynek, wycenia się w wartości godziwej.

Należności wycenia się w kwocie wymagającej zapłaty, z zachowaniem zasady ostrożności, czyli po uwzględnieniu odpisów aktualizujących ich wartość. Wartość należności aktualizuje się uwzględniając stopień prawdopodobieństwa ich zapłaty. W odniesieniu do:

- należności od dłużników postawionych w stan likwidacji lub w stan upadłości – do wysokości należności nieobjętej gwarancją lub innym zabezpieczeniem należności, zgłoszonej likwidatorowi lub sędziemu komisarzowi w postępowaniu upadłościowym, z chwilą powzięcia informacji,
- należności od dłużników w przypadku oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości, jeżeli majątek dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego – w pełnej wysokości, z chwilą uzyskania postanowienia sądu,
- należności kwestionowanych przez dłużników oraz z których zapłatą dłużnik zalega, a według oceny sytuacji majątkowej i finansowej dłużnika spłata należności w umownej kwocie nie jest prawdopodobna – do wysokości niepokrytej gwarancją lub innym zabezpieczeniem z chwilą skierowania wierzytelności potwierdzonej prawomocnym wyrokiem sądu na drogę postępowania egzekucyjnego.
- należności stanowiących równowartość kwot podwyższających należności, w stosunku do których uprzednio dokonano odpisu aktualizującego – w wysokości tych kwot, do czasu ich otrzymania lub odpisania, z chwilą powzięcia informacji,
- należności przeterminowanych (o okresie przeterminowania dłuższym niż 365 dni) lub nieprzeterminowanych o znacznym stopniu prawdopodobieństwa nieściągalności, w przypadkach uzasadnionych rodzajem prowadzonej działalności lub strukturą odbiorców – w wysokości wiarygodnie oszacowanej kwoty odpisu z chwilą skierowania wierzytelności potwierdzonej prawomocnym wyrokiem sądu na drogę postępowania egzekucyjnego.

Zobowiązania zgodnie z MSR 39 tj. czyli wg zamortyzowanego kosztu.

Zobowiązania finansowe, dla których określony jest termin wymagalności wycenia się zgodnie z MSR 36 tj. wg zamortyzowanego kosztu.

Środki pieniężne w kasie i na rachunkach bankowych wycenia się według wartości nominalnej.

Rezerwy na straty i zobowiązania wycenia się w uzasadnionej, wiarygodnie oszacowanej wartości.

Rezerwy tworzone są gdy:

- na jednostce ciąży obecny obowiązek (prawny lub zwyczajowo oczekiwany) wynikający ze zdarzeń przeszłych,
- prawdopodobne jest, że wypełnienie obowiązku spowoduje konieczność wypływu środków zawierających w sobie korzyści ekonomiczne,
- można dokonać wiarygodnego szacunku kwoty tego obowiązku.

Rezerwę zmniejsza zrealizowanie obowiązku, na który została utworzona, zaś niewykorzystane rezerwy (z uwagi na ustanie lub zmniejszenie ryzyka strat, na które zostały utworzone) rozwiązuje się na dobro kont pozostałych przychodów operacyjnych lub przychodów finansowych.

Wycena instrumentów finansowych:

- dla instrumentów finansowych, dla których istnieje aktywny rynek wartość godziwą ustala się na podstawie ich bieżącej ceny zakupu/sprzedaży.
- Jeżeli rynek na dany składnik aktywów lub zobowiązań finansowych nie jest aktywny (a także w odniesieniu do nienotowanych papierów wartościowych), ustala się wartość godziwą stosując odpowiednie techniki wyceny.
- Wartość godziwa nienotowanych dłużnych papierów wartościowych ustalana jest jako wartość bieżąca przyszłych przepływów pieniężnych z tytułu tych papierów, zdyskontowana bieżącą stopą procentową.
- Wartość godziwą jednostek uczestnictwa w otwartych gotówkowych funduszach inwestycyjnych ustala się na podstawie wyceny dokonanej przez te fundusze.
- Wartość godziwa udziałów w zamkniętych funduszach inwestycyjnych ustalana jest na podstawie danych zawartych w sprawozdaniach finansowych tych funduszy.

Udziały (akcje) własne wycenia się według wartości godziwej.

Kapitały oraz pozostałe aktywa i pasywa wycenia się według wartości nominalnej.

Wycena aktywów i pasywów wyrażonych w walutach obcych

Na dzień bilansowy wyrażone w walutach obcych aktywa (z wyłączeniem udziałów w jednostkach podporządkowanych wycenianych metodą praw własności) oraz pasywa wycenia się po obowiązującym na ten dzień średnim kursie ustalonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski, za wyjątkiem pozycji niepieniężnych, tj. otrzymanych i zapłaconych zaliczek.

Transakcje wyrażone w walutach innych niż polski złoty są przeliczane na złote polskie przy zastosowaniu kursu obowiązującego w dniu poprzedzającym dzień zawarcia transakcji.

Zasady wyceny zobowiązań warunkowych

Zobowiązanie warunkowe jest możliwym zobowiązaniem, które powstaje na skutek zdarzeń przeszłych i którego istnienie zostanie potwierdzone dopiero w przyszłości w momencie wystąpienia niepewnych zdarzeń (nad którymi jednostka nie ma pełnej kontroli). Zobowiązaniem warunkowym może być również obecne zobowiązanie jednostki, które powstaje na skutek przeszłych zdarzeń i którego nie można wycenić wystarczająco wiarygodnie lub nie jest prawdopodobne, aby wypełnienie tego zobowiązania spowodowało wypływ środków zawierających w sobie korzyści ekonomiczne. W zawiązkach z tym zobowiązaniem takie nie jest prezentowane w bilansie, ale jest opisywane w dodatkowych informacjach i objaśnieniach do sprawozdania finansowego.

Przykładem zobowiązań warunkowych mogą być zobowiązania wynikające z udzielonych przez jednostkę gwarancji lub poręczeń majątkowych.

Zobowiązanie warunkowe wycenia się w wartości udzielonych gwarancji, poręczeń lub w inny sposób wiarygodnie oszacowanej wartości.

Zasady wyceny instrumentów pochodnych zabezpieczających wartość aktywów

W jednostce mogą występować pochodne instrumenty finansowe (np. terminowe kontrakty forward) charakteryzujące się następującymi cechami:

- ich wartość zależy od zmiany wartości instrumentu bazowego (stopy procentowej, kursu bazowego, kursu wymiany walut itp.),
- wydatki początkowe na ich nabycie nie występują lub są bardzo niskie,
- rozliczenie instrumentu nastąpi w przyszłości.

Kontrakty terminowe mogą być zawierane w celu zabezpieczenia się przez jednostkę przed niekorzystnymi dla niej zmianami kursów walutowych, stóp procentowych, indeksów giełdowych.

Jednostka może stosować pochodne instrumenty zabezpieczające w celu:

- zabezpieczenia wartości godziwej, to jest ograniczenia zagrożenia wpływu na wynik finansowy zmian wartości godziwej wynikających z określonego ryzyka związanego z wprowadzonymi do ksiąg rachunkowych aktywami i zobowiązaniami finansowymi lub określoną ich częścią,
- zabezpieczenia przepływów pieniężnych, to jest ograniczenia zagrożenia wpływu na wynik finansowy zmian w przepływach pieniężnych wynikających z określonego ryzyka związanego z wprowadzonymi do ksiąg rachunkowych aktywami i zobowiązaniami, uprawdopodobnionymi przyszłymi zobowiązaniami lub planowanymi transakcjami.

Kontrakty dotyczące instrumentów finansowych uznaje się za służące ograniczeniu ryzyka związanego z aktywami lub pasywami jednostki, tj. zabezpieczeniu tych aktywów lub pasywów, jeżeli co najmniej:

- przed zawarciem kontraktu ustalono jego cel oraz określono, które aktywa lub pasywa mają zostać za pomocą tego kontraktu zabezpieczone,
- zabezpieczający instrument finansowy będący przedmiotem kontraktu i zabezpieczane za jego pomocą aktywa lub pasywa charakteryzują się podobnymi cechami, a w szczególności wartością nominalną, datą zapadalności, wpływem zmian stopy procentowej albo kursu waluty,
- stopień pewności oczekiwań dotyczących przewidywanych w wyniku kontraktu przepływów środków pieniężnych jest znaczny.

Jeżeli powyższe warunki zostały spełnione, to przy wycenie zabezpieczanych aktywów lub pasywów uwzględnia się wartość nabytych dla ich zabezpieczenia instrumentów finansowych oraz zmiany ich wartości.

Pozycję zabezpieczaną może stanowić pojedynczy składnik wprowadzonych do ksiąg rachunkowych aktywów lub zobowiązań bądź nie wprowadzone do ksiąg rachunkowych prawdopodobne przyszłe zobowiązania lub transakcje.

Pozycję zabezpieczaną może stanowić również grupa aktywów lub zobowiązań. Zabezpieczenie może dotyczyć jednego z czynników ryzyka zagrażającego zmianami wartości godziwej lub przepływów pieniężnych pod warunkiem, że efektywność takiego czynnika ryzyka może być efektywnie zmierzona.

Do szczególnych zasad rachunkowości dotyczących pochodnych instrumentów finansowych, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale opracowania, stosuje się zasady ustalone w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych (Dz.U. Nr 149, poz. 1674).

Rezerwy i aktywa z tytułu podatku dochodowego

Rezerwę na podatek dochodowy tworzy się w wysokości kwoty podatku dochodowego wymagającej w przyszłości zapłaty w związku z wystąpieniem dodatnich różnic przejściowych. Przejściowe różnice dodatnie powodują zwiększenie podstawy obliczenia podatku dochodowego w przyszłości.

Wysokość rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się przy uwzględnieniu stawek podatku dochodowego obowiązującego w roku powstania obowiązku podatkowego, to jest w roku realizacji różnic przejściowych.

Przy ustaleniu rezerwy należy uwzględnić stan rozliczeń różnicy ujemnej (o ile wystąpiła) zaksięgowanej na koncie „Aktywa z tytułu podatku odroczonego” według stanu na ostatni dzień poprzedniego roku obrotowego.

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się w wysokości kwoty przewidzianej w przyszłości do odliczenia od podatku dochodowego w związku z ujemnymi różnicami przejściowymi, które spowodują w przyszłości zmniejszenie podstawy obliczenia podatku dochodowego oraz straty podatkowej możliwej do odliczenia, ustalonej przy uwzględnieniu zasad ostrożności.

Wysokość aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się przy uwzględnieniu stawek podatku dochodowego obowiązującego w roku powstania obowiązku podatkowego, to jest w roku realizacji różnic przejściowych.

Przy ustalaniu aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego należy uwzględnić stan rozliczeń różnicy dodatniej (o ile wystąpiła) zaksięgowanej na koncie „Rezerwa na podatek dochodowy” według stanu na ostatni dzień poprzedniego roku obrotowego.

Rezerwa na podatek dochodowy oraz aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego w bilansie wykazywane są oddzielnie. Rezerwę i aktywa można kompensować, jeżeli wystąpi tytuł uprawniający do jednoczesnego uwzględnienia przy obliczaniu kwoty zobowiązania podatkowego.

Bierne rozliczenia międzyokresowe

Bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów tworzone są w wysokości prawdopodobnych zobowiązań przypadających na bieżący okres sprawozdawczy, wynikających w szczególności:

- 1) z wartości świadczeń wykonanych przez kontrahentów, których kwotę można wiarygodnie oszacować,

- 2) z obowiązku wykonania przyszłych świadczeń wynikających z bieżącej działalności, których kwotę można oszacować, mimo że data ich powstania nie jest jeszcze znana i do których można zaliczyć m.in.:
- koszty badania sprawozdania finansowego i inne koszty dotyczące okresu sprawozdawczego,
 - pozostałe uzasadnione ryzykiem gospodarczym i zwyczajami handlowymi.

Bierne rozliczenia międzyokresowe prezentuje się w pasywach bilansu w pozycji: „Pozostałe rezerwy krótkoterminowe”.

Zasady wyceny rozliczeń międzyokresowych przychodów i kosztów

Rozliczenia międzyokresowe przychodów

Rozliczenia międzyokresowe przychodów, to stan na dzień bilansowy wartości nominalnej przychodów (długo- i krótkoterminowych), których realizacja następuje w okresach przyszłych. Do rozliczeń międzyokresowych przychodów zalicza się między innymi:

- pobrane wpłaty lub zarachowane należności od kontrahentów za świadczenia, które zostaną wykonane w następnym roku obrotowym,
- otrzymane dotacje związane z nabyciem lub wytworzeniem środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych. Otrzymane dotacje lub inne dopłaty ewidencjonowane są w korespondencji z kontem rozrachunkowym 246, na którym prowadzona jest szczegółowa analityka otrzymanych dotacji. Dotacje zaewidencjonowane na koncie rozliczeń międzyokresowych przychodów rozliczenie są w pozostałe przychody operacyjne proporcjonalnie do kosztów amortyzacji środków trwałych sfinansowanych z otrzymanych dotacji. Przyjęcie środków trwałych do ewidencji środków trwałych w module „Środki trwałe” pozwala na wprowadzenie odznaczenia pozwalającego na rozróżnienie środków trwałych sfinansowanych dotacją oraz określenie wartości amortyzacji odpowiadającej części sfinansowanej dotacją.

Rozliczenia międzyokresowe kosztów

Czynne rozliczenia międzyokresowe

Rozliczenia międzyokresowe kosztów tworzą koszty pośrednie. W ciągu okresu sprawozdawczego przedmiotem rozliczeń międzyokresowych są między innymi:

- koszty czynszów i dzierżawy płaconych z góry,
- koszty energii opłaconej z góry,
- koszty ubezpieczeń majątkowych,
- koszty opłat za wieczyste użytkowanie gruntów,
- podatek od nieruchomości,
- aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego,
- inne koszty dotyczące następnych okresów sprawozdawczych (prenumeraty, przedpłaty na targi itp.).

Koszty podlegające aktywowaniu na koncie rozliczeń międzyokresowych rozliczane są proporcjonalnie do upływu czasu w kolejnych okresach obrotowych, których dotyczą.

Ewidencja dla celów ustalenia dochodu do opodatkowania

W celu prawidłowego ustalania podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych w planie kont jednostki zostały wyróżnione konta analityczne, grupujące koszty działalności podstawowej, koszty finansowe oraz pozostałe koszty operacyjne nie stanowiące kosztów uzyskania przychodów w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym z jednej strony oraz grupujące przychody finansowe i pozostałe przychody operacyjne nie stanowiące przychodów lub zwolnione z opodatkowania - z drugiej strony. Rozróżnienie analityczne w kontach bilansowych ma potwierdzenie w ewidencji pozabilansowej grupującej koszty i przychody na kontach zespołu „9”. Dodatkowo na kontach zespołu „9” ewidencjonowane są koszty i przychody, które nie zostały zaewidencjonowane na kontach bilansowych, a mają wpływ na ustalenie podstawy opodatkowania. Są to m.in. wypłacone w okresie sprawozdawczym, a dotyczące okresu minionego: wynagrodzenia, składki ZUS i inne świadczenia pracownicze, zapłacone odsetki i inne.

12.2. Wybór systemu rachunku zysków i strat

W ZPUE S.A. sporządza się rachunek zysków i strat w wariantcie kalkulacyjnym.

Wynik finansowy netto składa się z:

- wyniku ze sprzedaży,
- wyniku z pozostałej działalności operacyjnej,
- wyniku z operacji finansowych,
- wyniku z operacji nadzwyczajnych,
- obowiązkowego obciążenia wyniku finansowego z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych.

Ewidencja kosztów prowadzona jest w układzie rodzajowym oraz w układzie kalkulacyjnym.

12.3. Metoda sporządzania sprawozdania z przepływów pieniężnych

Jednostka sporządza sprawozdanie z przepływów pieniężnych metodą pośrednią. Rachunek przepływów pieniężnych przedstawia informacje na temat przepływów środków pieniężnych zaistniałych w ciągu okresu sprawozdawczego, w podziale na działalność operacyjną, inwestycyjną i finansową.

12.4. Sprawozdanie ze zmian w kapitale własnym

Jednostka sporządza sprawozdanie ze zmian w kapitale własnym.

12.5. Szczegółowość sprawozdania finansowego

Za sporządzenie i prezentację sprawozdań finansowych jednostki odpowiada Zarząd. Sprawozdanie jednostki zawiera następujące części składowe:

- a) sprawozdanie z sytuacji finansowej,
- b) rachunek zysków i strat,
- c) sprawozdanie zmian w kapitale własnym,
- d) sprawozdanie z przepływów pieniężnych
- e) sprawozdanie z całkowitych dochodów
- f) informację o przyjętych zasadach rachunkowości oraz dane objaśniające.

Prezentowane dane obejmują sprawozdanie z sytuacji finansowej na dzień 31 grudnia 2012 roku, rachunek zysków i strat za 12 miesięcy 2012 roku, obejmujący okres od 01.01.2012 do 31.12.2012, sprawozdanie z całkowitych dochodów za okres 12 miesięcy zakończony dnia 31 grudnia 2012 roku tj. od 1 stycznia 2012 roku do 31 grudnia 2012 roku, sprawozdanie ze zmian w kapitale własnym i sprawozdanie z przepływów pieniężnych za okres od 1 stycznia 2012 roku do 31 grudnia 2012 roku. Porównywalne dane finansowe obejmują sprawozdanie z sytuacji finansowej na dzień 31 grudnia 2011 roku, i na dzień 31.12.2010, rachunek zysków i strat za 12 miesięcy 2011 obejmujące okres od 01.01.2011 do 31.12.2011 oraz 12 miesięcy 2010 roku obejmujący okres od 01.01.2010 do 31.12.2010, sprawozdanie z całkowitych dochodów za okres 12 miesięcy zakończony dnia 31 grudnia 2011 roku tj. od 1 stycznia 2011 roku do 31 grudnia 2011 roku i za okres 12 miesięcy zakończony dnia 31 grudnia 2010 roku tj. od 1 stycznia 2010 roku do 31 grudnia 2010 roku, sprawozdanie ze zmian w kapitale własnym i sprawozdanie z przepływów pieniężnych za okres od 1 stycznia 2011 roku do 31 grudnia 2011 roku. Powyższe dane były objęte badaniem przez biegłego rewidenta.

Sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej przez Spółkę w dającej się przewidzieć przyszłości, tj. przez okres co najmniej 12 miesięcy od końca okresu sprawozdawczego, tj. od dnia 31 grudnia 2012 roku. Na dzień zatwierdzenia niniejszego sprawozdania finansowego nie stwierdza się istnienia okoliczności wskazujących na zagrożenie kontynuowania działalności przez Spółkę lub istotne ograniczenie kontynuowania działalności.

Istotne wartości oparte na profesjonalnym osądzie i szacunkach

W procesie stosowania zasad (polityki) rachunkowości wobec zagadnień podanych poniżej, największe znaczenie, oprócz szacunków księgowych, miał profesjonalny osąd kierownictwa. Oszacowania oraz szacunki księgowe poddaje się okresowej weryfikacji. Przy każdej zmianie uwzględnia się wpływ wszystkich przewidywanych zdarzeń. Mimo, że szacunki te opierają się na najlepszej wiedzy dotyczącej warunków bieżących i działań, które Spółka podejmuje, rzeczywiste rezultaty mogą się od tych szacunków różnić.

Stawki i sposób amortyzacji rzeczowych środków trwałych oraz wartości niematerialnych

Kierownictwo Spółki na każdy dzień sporządzenia sprawozdań finansowych uczestniczy w procesie ustalania wysokości stawek amortyzacyjnych na podstawie przewidywanego okresu ekonomicznej użyteczności rzeczowych środków trwałych oraz wartości niematerialnych. Spółka corocznie dokonuje weryfikacji przyjętych okresów użyteczności.

Klasyfikacja umów leasingowych

Spółka dokonuje klasyfikacji leasingu jako operacyjnego lub finansowego w oparciu o ocenę, w jakim zakresie ryzyko i korzyści z tytułu posiadania przedmiotu leasingu przypadają w udziale leasingodawcy, a w jakim leasingobiorcy. Ocena ta opiera się na treści ekonomicznej każdej transakcji.

Inwestycje w jednostki podporządkowane

Na koniec każdego okresu sprawozdawczego Spółka ocenia, czy istnieją obiektywne przesłanki utraty wartości inwestycji w jednostki podporządkowane. Jeżeli takie przesłanki istnieją, Spółka ustala kwoty odpisów z tytułu utraty wartości. Strata z tytułu utraty wartości jest ponoszona, gdy istnieją obiektywne dowody utraty wartości wynikające z jednego lub więcej zdarzeń mających miejsce po początkowym ujęciu składnika aktywów, a zdarzenie powodujące stratę ma wpływ na oczekiwane przyszłe przepływy pieniężne wynikające ze składnika aktywów finansowych, których wiarygodne oszacowanie jest możliwe. Do sytuacji, w których można stwierdzić, iż nastąpiła utrata wartości, zalicza się w szczególności:

- . wystąpienie znaczących trudności finansowych jednostki podporządkowanej,
 - . niedotrzymanie postanowień umownych przez jednostkę podporządkowaną, np. niespłacanie odsetek lub kapitału kredytu, lub zaleganie z ich spłatą,
 - . przyznanie jednostce podporządkowanej, ze względów ekonomicznych lub prawnych, związanych z jej trudnościami finansowymi, udogodnienia, które w innym przypadku nie zostałyby udzielone,
 - . zaistnienie wysokiego prawdopodobieństwa restrukturyzacji jednostki podporządkowanej,
 - . oczekiwana cena sprzedaży akcji możliwa do uzyskania będzie niższa niż wartość księgową inwestycji.
- Zidentyfikowana utrata wartości jest odnoszona do wyniku finansowego.

Odpis z tytułu utraty wartości należności z tytułu dostaw i usług oraz należności kaucyjnych

Odpis z tytułu utraty wartości należności handlowych oraz należności kaucyjnych tworzony jest na podstawie analizy indywidualnych sald należności. Do przesłanek utraty wartości należności z tytułu dostaw i usług oraz należności kaucyjnych Spółka zalicza:

- . wystąpienie znaczących trudności finansowych dłużnika;
- . zaistnienie wysokiego prawdopodobieństwa upadłości lub restrukturyzacji dłużnika;
- . toczące się wobec dłużnika postępowanie upadłościowe;

Wszelkie przesłanki utraty wartości analizowane są przynajmniej na koniec okresu sprawozdawczego. Zidentyfikowana utrata wartości odnoszona jest do wyniku finansowego.

Podatek odroczony

Spółka rozpoznaje składnik aktywów z tytułu podatku dochodowego bazując na założeniu, że w przyszłości zostanie osiągnięty zysk podatkowy pozwalający na jego wykorzystanie. Pogorszenie uzyskiwanych wyników podatkowych w przyszłości mogłoby spowodować, że założenie to stałoby się nieuzasadnione.

Rezerwa na odprawy emerytalne i rentowe.

Rezerwa na odprawy emerytalne i rentowe wyliczana jest metodą aktuarialną przez niezależnego aktuarium jako wartość obecna przyszłych zobowiązań Spółki wobec pracowników według stanu zatrudnienia i płac na dzień aktualizacji. Rezerwa na odprawy emerytalne i rentowe podlega aktualizacji na bazie rocznej. Wyliczenie rezerw jest oparte na szeregu założeń, zarówno, co do warunków makroekonomicznych jak i założeń dotyczących rotacji pracowników, ryzyka śmierci i innych.

Sprawozdanie finansowe przedstawia informacje, które są:

- a) przydatne dla użytkowników w procesie podejmowania decyzji,
- b) wiarygodne, czyli takie, dzięki którym sprawozdanie finansowe:
 - wiernie przedstawia wyniki finansowe i sytuację finansową jednostki,
 - odzwierciedla ekonomiczną treść zdarzeń i transakcji, a nie tylko ich formę prawną,
 - jest obiektywne, czyli bezstronne,
 - jest zgodne z zasadą ostrożnej wyceny
 - jest kompletne we wszystkich istotnych aspektach

Przy sporządzaniu sprawozdań finansowych stosowane są nadrzędne zasady rachunkowości tzn.:

- zasada kontynuacji działalności;
- zasada memoriału,
- zasada ciągłości prezentacji;
- zasada istotności.

Zasada istotności

Ustala się, że dla rzetelnego i jasnego przedstawienia sytuacji majątkowej i finansowej oraz wyniku finansowego jednostki jako kwoty istotne traktuje się te kwoty, które przekraczają 1% sumy bilansowej za poprzedni okres sprawozdawczy w przypadku wielkości bilansowych lub te kwoty, które przekraczają 5% wyniku finansowego brutto w przypadku wielkości wynikowych.

Ostateczną decyzję co do wysokości kwoty istotności podejmuje osoba odpowiedzialna za prowadzenie ksiąg w porozumieniu z kierownikiem jednostki.

12.6 W 2012 roku weszły w życie następujące zmiany standardów lub interpretacje:

Zmiany do MSSF 7 „Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji”

– przeniesienia aktywów finansowych, zatwierdzone w UE w dniu 22 listopada 2011 roku (obowiązujący w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 lipca 2011 roku lub po tej dacie).

W/w standardy, interpretacje i zmiany do standardów nie miały istotnego wpływu na dotychczas stosowaną politykę rachunkowości jednostki.

Nowe standardy i interpretacje, które zostały opublikowane, a nie weszły jeszcze w życie.

Następujące standardy i interpretacje zostały wydane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości lub Komitet ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej, a nie weszły jeszcze w życie:

- Faza pierwsza standardu MSSF 9 *Instrumenty Finansowe: Klasyfikacja i wycena* – mająca zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2015 roku lub później – do dnia zatwierdzenia niniejszego sprawozdania finansowego niezatwierdzona przez UE. W kolejnych fazach Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości zajmuje się rachunkowością zabezpieczeń i utratą wartości. Zastosowanie pierwszej fazy MSSF 9 będzie miało wpływ na klasyfikację i wycenę aktywów finansowych Spółki. Spółka dokonała oceny tego wpływu w powiązaniu z innymi fazami, gdy zostaną one opublikowane, w celu zaprezentowania spójnego obrazu,
- Zmiany do MSR 19 *Świadczenia pracownicze* - mające zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2013 roku lub później,
- Zmiany do MSR 1 *Prezentacja sprawozdań finansowych: Prezentacja pozycji pozostałych całkowitych dochodów* - mające zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 lipca 2012 roku lub później,
- Zmiany do MSR 12 *Podatek dochodowy: Realizacja podatkowa aktywów* – mające zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2012 roku lub później – w UE mający zastosowanie najpóźniej dla okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2013 roku lub później,
- Zmiany do MSSF 1 *Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy: znacząca hiperinflacja i usunięcie stałych dat dla stosujących MSSF po raz pierwszy* – mające zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 lipca 2011 roku lub później – w UE mający zastosowanie najpóźniej dla okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2013 roku lub później,
- MSSF 10 *Skonsolidowane sprawozdania finansowe* – mający zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2013 roku lub później – w UE mający zastosowanie najpóźniej dla okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2014 roku lub później,
- MSSF 11 *Wspólne przedsięwzięcia* – mający zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2013 roku lub później – w UE mający zastosowanie najpóźniej dla okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2014 roku lub później,
- MSSF 12 *Ujawnianie informacji na temat udziałów w innych jednostkach* – mający zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2013 roku lub później – w UE mający zastosowanie najpóźniej dla okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2014 roku lub później,
- Zmiany do MSSF 10, MSSF 11 i MSSF 12 *Przepisy przejściowe* – mające zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2013 roku lub później – do dnia zatwierdzenia niniejszego sprawozdania finansowego niezatwierdzony przez UE,
- MSSF 13 *Wycena według wartości godziwej* – mający zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2013 roku lub później,
- MSR 27 *Jednostkowe sprawozdania finansowe* – mający zastosowanie dla okresów rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2013 lub później – w UE mający zastosowanie najpóźniej dla okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2014 roku lub później,
- MSR 28 *Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych i wspólne przedsięwzięcia* – mający zastosowanie dla okresów rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2013 lub później – w UE mający zastosowanie najpóźniej dla okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2014 roku lub później,
- KIMSF 20 *Koszty usuwania nadkładu w fazie produkcyjnej w kopalni odkrywkowej* – mająca zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2013 roku lub później, Zmiany do MSSF 7 *Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji: Kompensowanie aktywów finansowych i zobowiązań finansowych* - mające zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2013 roku lub później Zmiany do MSR 32 *Instrumenty finansowe: prezentacja: Kompensowanie aktywów finansowych i zobowiązań finansowych* - mające zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2014 roku lub później,
- Zmiany do MSSF 1 *Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po*

raz pierwszy: Pożyczki rządowe – mające zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2013 roku lub później – do dnia zatwierdzenia niniejszego sprawozdania finansowego niezatwierdzone przez UE,

- Zmiany wynikające z przeglądu MSSF (opublikowane w maju 2012 roku) - mające zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2013 roku lub później – do dnia zatwierdzenia niniejszego sprawozdania finansowego niezatwierdzone przez UE,
- Zmiany do MSSF 10, MSSF 12 oraz MSR 27 *Jednostki inwestycyjne* (opublikowane dnia 31 października 2012 roku) – mające zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2014 roku – do dnia zatwierdzenia niniejszego sprawozdania niezatwierdzone przez UE.

Spółka postanowiła nie skorzystać z możliwości wcześniejszego zastosowania powyższych standardów, zmian do standardów i interpretacji. Według szacunków Spółki, w/w standardy, interpretacje i zmiany do standardów nie miałyby istotnego wpływu na sprawozdanie finansowe, jeżeli zostałyby zastosowane przez jednostkę na dzień bilansowy.

13. Kursy przeliczenia wybranych danych finansowych

Wybrane dane finansowe zamieszczone w sprawozdaniu finansowym za 2012 rok zostały przeliczone według następujących kursów wymiany złotego w stosunku do EUR:

- poszczególne pozycje aktywów i pasywów sprawozdania z sytuacji finansowej przeliczono według średniego kursu EUR obowiązującego na dzień 31 grudnia 2012 r., ustalonego przez Narodowy Bank Polski, tj. 4,0882 zł. i na dzień 31 grudnia 2011 r. – 4,4168 zł.
- poszczególne pozycje rachunku zysków i strat oraz sprawozdania z przepływów pieniężnych przeliczono na EUR według kursu, stanowiącego średnią arytmetyczną średnich kursów ustalonych przez Narodowy Bank Polski, obowiązujących na ostatni dzień każdego zakończonego miesiąca roku obrotowego:
 - dla okresu styczeń – grudzień 2012 r. – 4,1736 zł.
 - dla okresu styczeń – grudzień 2011 r. – 4,1401 zł.

Kurs EUR do wyliczenia pozycji rachunku zysków i strat oraz sprawozdania z przepływów pieniężnych:

<i>Średnia arytmetyczna średnich kursów NBP dla EUR na koniec każdego miesiąca za okres 01.01.-31.12.2012 r.</i>		
Tabela	Miesiąc	Kurs EUR
21/A/NBP/2012 z dnia 31.01.2012 r.	Styczeń	4,2270
42/A/NBP/2012 z dnia 29.02.2012 r.	Luty	4,1365
64/A/NBP/2012 z dnia 30.03.2012 r.	Marzec	4,1616
84/A/NBP/2012 z dnia 30.04.2012 r.	Kwiecień	4,1721
105/A/NBP/2012 z dnia 31.05.2012 r.	Maj	4,3889
125/A/NBP/2012 z dnia 29.06.2012 r.	Czerwiec	4,2613
147/A/NBP/2012 z dnia 31.07.2012 r.	lipiec	4,1086
169/A/NBP/2012 z dnia 31.08.2012 r.	sierpień	4,1838
189/A/NBP/2012 z dnia 28.09.2012 r.	wrzesień	4,1138
212/A/NBP/2012 z dnia 31.10.2012 r.	październik	4,1350
233/A/NBP/2012 z dnia 30.11.2012 r.	listopad	4,1064
252/A/NBP/2012 z dnia 31.12.2012 r.	grudzień	4,0882
Średni kurs EUR		4,1736

<i>Średnia arytmetyczna średnich kursów NBP dla EUR na koniec każdego miesiąca</i>
--

<i>za okres 01.01.-31.12.2011 r.</i>		
Tabela	Miesiąc	Kurs EUR
20/A/NBP/2011 z dnia 31.01.2011	Styczeń	3,9345
40/A/NBP/2011 z dnia 28.02.2011	Luty	3,9763
63/A/NBP/2011 z dnia 31.03.2011	Marzec	4,0119
83/A/NBP/2011 z dnia 29.04.2011	Kwiecień	3,9376
104/A/NBP/2011 z dnia 31.05.2011	Maj	3,9569
125/A/NBP/2011 z dnia 30.06.2011	Czerwiec	3,9866
146/A/NBP/2011 z dnia 29.07.2011	Lipiec	4,0125
168/A/NBP/2011 z dnia 31.08.2011	Sierpień	4,1445
190/A/NBP/2011 z dnia 30.09.2011	Wrzesień	4,4112
211/A/NBP/2011 z dnia 31.10.2011	Październik	4,3433
231/A/NBP/2011 z dnia 30.11.2011	Listopad	4,5494
252/A/NBP/2011 z dnia 30.12.2011	Grudzień	4,4168
Średni kurs EUR		4,1401

Kurs walut przyjęte do wyceny składników aktywów i pasywów wyrażonych w walutach obcych na dzień bilansowy:

Średni kurs EUR NBP z dnia 31.12.2012 r. – Tabela 252/A/NBP/2012 – 4,0882

Średni kurs USD NBP z dnia 31.12.2012 r. – Tabela 252/A/NBP/2012 – 3,0996

Średni kurs LVL NBP z dnia 31.12.2012 r. – Tabela 252/A/NBP/2012 – 5,8595

Średni kurs EUR NBP z dnia 31.12.2011 r. – Tabela 252/A/NBP/2011 – 4,4168

Średni kurs USD NBP z dnia 31.12.2011 r. – Tabela 252/A/NBP/2011 – 3,4174

Średni kurs LVL NBP z dnia 31.12.2011 r. – Tabela 252/A/NBP/2011 – 6,3120

Zysk przypadający na jedną akcję zwykłą w 2012 r. został wyliczony jako iloraz zysku netto przypadającego na akcje zwykłą tj. 18 285 tys. zł. i średnioważonej ilości akcji zwykłych: 1 300 000 szt. Zysk na jedną akcję zwykłą na dzień 31.12. 2012 r. wyniósł: 14,07 zł.

Zysk przypadający na jedną akcję zwykłą w 2011 r. został wyliczony jako iloraz zysku netto przypadającego na akcje zwykłe tj. 8 292 tys. zł. i średnioważonej ilości akcji zwykłych: 482 510 szt. Zysk na jedną akcję zwykłą w 2011 r. wyniósł: 17,18 zł.

Rozwodniony zysk przypadający na jedną akcję zwykłą w 2011 został wyliczony, jako iloraz zysku netto przypadającego na akcje zwykłe po uwzględnieniu czynnika rozwadniającego tj. 9 036 tys. zł. i rozwodnionej, średnioważonej ilości akcji zwykłych 569 347 szt.. Rozwodniony zysk na jedną akcję zwykłą w 2011 roku wyniósł: 15,87 zł.

Wartość księgowa na jedną akcję w 2012 została wyliczona jako iloraz kapitału własnego w wysokości 246 217 tys. zł. i całkowitej ilości akcji 1 400 000,00 szt. Wartość księgowa na jedną akcję na dzień 31.12.2012 r. wynosiła 175,87 zł.

W roku 2012 nie wystąpiły i w ocenie Zarządu ZPUE SA nie wystąpią przyczyny rozwadniające wartość księgową na jedną akcję.

Wartość księgowa na jedną akcję w roku 2011 została wyliczona jako iloraz kapitału własnego w wysokości 165 496 tys. zł. i całkowitej ilości akcji 1 018 127 szt. Wartość księgowa na jedną akcję w 2011 r. wynosiła 162,55 zł.

Rozwodniona wartość księgowa na jedną akcję w roku 2011 została wyliczona jako iloraz kapitału własnego w wysokości 165 496 tys. zł. i całkowitej ilości akcji po uwzględnieniu rozwodnienia tj. 1 400 000 szt. Rozwodniona wartość księgowa na jedną akcję w 2011 r. wynosiła 118,21 zł.

Wybrane dane finansowe	w tys. zł.		w tys. EUR	
	31.12.2011	31.12.2012	31.12.2011	31.12.2012
I. Przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów	356 857	382 509	86 195	91 650
II. Zysk (strata) z działalności operacyjnej	24 130	26 918	5 828	6 450
III. Zysk (strata) brutto	23 075	26 538	5 574	6 359
IV. Zysk (strata) netto	18 026	19 762	4 354	4 735
V. Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej	36 790	31 991	8 886	7 665
VI. Przepływy pieniężne netto z działalności inwestycyjnej	-36 400	-18 547	-8 792	-4 444
VII. Przepływy pieniężne netto z działalności finansowej	10 552	-18 290	2 549	-4 382
VIII. Przepływy pieniężne netto, razem	10 942	-4 846	2 643	-1 161
IX. Liczba akcji (w szt.)	1 018 127	1 400 000	1 018 127	1 400 000
X. Zysk (strata) na jedną akcję zwykłą w zł.	3,78	14,07	0,91	3,37
XI. Rozwodniony zysk (strata) na jedną akcję zwykłą w zł.	3,78	14,07	0,91	3,37
XX. Wyplacona w 2012 r. dywidenda na jedną akcję zwykłą w zł.	0	6,4	0,00	1,53